

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er et led i regeringens forslag om en gennemgribende omlægning af skattesystemet. Der henvises til bemærkningerne til det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove (Skatteomlægning).

Forslaget har til formål at pålægge forbruget af vand en afgift på 1 kr. pr. m³ i 1994 stigende til 5 kr. i 1998. Det foreslås, at vandindvinderne/leverandørerne d.v.s. vandværkerne m.v., der leverer vand til forbrug, skal svare afgift af den leverede vandmængde. Ejendomme, der er forsynet med vand, men som ikke forsynes fra et alment vandforsyningsanlæg, men f.eks. fra egen boring, omfattes også af afgiftspligten. Det afgiftspligtige vandforbrug ansættes her til 170 m³ om året for en helårsbolig.

Vandindvinderne registreres hos og indbetaler afgiften til Told- og Skattestyrelsen. Almene vandværker og større enkeltboringer har målere på indvindingen og indberetter allerede nu indvindingen til kommunalbestyrelsen i de enkelte kommuner.

Da det er forbruget af vand, der foreslås afgiftsbelagt, forudsætter afgiften i princippet vandmålere hos forbrugerne. Opsætning af vandmålere hos de forbrugere, der ikke i forvejen har en sådan monteret, vil i nogle tilfælde være forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger. Med henblik på at undgå, at vandafgiften påfører forbrugere m.v. uønskede omkostninger til opsætning af vandmålere, foreslås det, at den afgiftspligtige vandmængde er den vandmængde, der udskrives regninger på.

For at sikre incitamentet til at minimere vandudsvingning som følge af f.eks. utætte og dårligt vedligeholdte vandledninger foreslås det dog, at vandleverandøren altid skal betale afgift af mindst 90 pct. af den indvundne mængde vand. Dette svarer til et skønnet gennemsnitligt vandtab som følge af udsivning på 10 pct. Vandværker m.v., der har større udsivning, vil således skulle betale vandafgift af den del af udsivningen, der overstiger 10 pct. Indvinderen kan overvælte afgiften på den enkelte forbruger efter de samme principper som den almindelige

vandbetaling. Herved opnås, at forbrugeren kan genkende afgiftssatsen på regningen fra loven.

Miljømæssige konsekvenser

Danmark kan generelt karakteriseres som velforsynet med grundvand af tilfredsstillende kvalitet, om end der er regionale og lokale forskelle. Forbruget af vand udgør årligt 2/3 af den årligt tilgængelige grundvandsressource. Vandforbruget har været stagnerende siden 1970'erne. Vandforbruget medfører således generelt ikke, med det nuværende indvindingsniveau, en overbelastning af grundvandsressourcerne.

Selv om der allerede er et vist incitament til at begrænse forbruget af vand som følge af, at der er fuld brugerfinansiering af både drifts- og anlægsudgifter vedrørende vandforsyningen og spildevandsafledningen, vil en afgift på vand have en gavnlig miljømæssig effekt.

Et mindre vandforbrug vil resultere i mindre spildevand og derved begrænse miljøbelastningen af recipienterne. Den udledte forureningsmængde er direkte proportional med vandforbruget, idet spildevandet under normale omstændigheder renses ned til de foreskrevne udledningskrav i vandmiljøplanen. En begrænsning af vandforbruget vil også kunne medvirke til at hæve vandspejlet i nogle af de søer og vandløb, der belastes hårdest ved indvinding af grundvand i sommermånederne.

Endvidere vil forslaget medføre et incitament til at øge vedligeholdelsen af vandledninger, således at udsivningen minimeres. Dette vil i sig selv mindske behovet for indvinding af grundvand.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Som nævnt er der fuld brugerfinansiering af vandforsyningen og af bortskaffelsen af spildevand. Alligevel medfører forbruget af vand eksterne omkostninger for samfundet, som ikke dækkes af brugerfinansieringen. Det drejer sig bl.a. om den restudledning af forurenende stoffer, der finder sted i de nære